

กฎหมายการแพทย์
และ
พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม

พญ.วรัทพร สิทธิจรรยา พ.บ., ว.ว.นิติเวชศาสตร์
ภาควิชานิติเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มศว

วัตถุประสงค์

1. มีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม
2. มีความรู้เกี่ยวกับข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการ
รักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม
3. มีความรู้เกี่ยวกับข้อบังคับแพทยสภาและระเบียบ
ประกาศต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การวินิจฉัยสมองตาย
4. มีความรู้เกี่ยวกับคำประกาศสิทธิผู้ป่วย
5. มีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ
6. มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและวิชาชีพ
7. มีความตรงต่อเวลาและรับผิดชอบในการนัดหมาย
8. มีเจตคติต่อการเป็นแพทย์ที่ดี

กฎหมายการแพทย์

- หมายถึง วิชากฎหมายที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ประกอบด้วย
- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์โดยเฉพาะ
- กฎหมายบ้านเมืองซึ่งใช้บังคับโดยทั่วไป ได้แก่
 - กฎหมายอาญา
 - กฎหมายแพ่ง
 - กฎหมายวิธีพิจารณาความ
 - พระราชบัญญัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบ วิชาชีพทางการแพทย์โดยเฉพาะ

- พระราชบัญญัติการแพทย์ พ.ศ.2466-2479
กฎหมายที่เกี่ยวกับวิชาชีพการแพทย์ฉบับแรก
- พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ
พ.ศ.2479 แก้ไข ฉบับใหม่ พ.ศ.2542
- ต่อมามีการแยกวิชาชีพเวชกรรมออกจากโรค
ศิลปะ โดยกองการประกอบโรคศิลปะยังมี
หน้าที่ดูแลสถานพยาบาลเอกชนที่ขอจัดตั้งขึ้น
ตาม พ.ร.บ.สถานพยาบาล และมีการจับกุมผู้ที่
ประกอบวิชาชีพโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น

- พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2511 แก้ไขอีกครั้งเมื่อ พ.ศ.2525 ตามกฎหมายฉบับนี้ได้มีการ
 - จัดตั้ง **แพทยสภา** ขึ้นมา
 - แพทยสภา ได้ตรา**ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมเมื่อ พ.ศ.2526**
 - แก้ไข ปีพ.ศ.2533, 2538, 2543, 2544, 2545, 2545 ล่าสุดฉบับที่ 8 **พ.ศ.2549**
 - กฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจองค์กรแพทยสภาสามารถออกประกาศซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรอง

แพทยสภา

๕๐ ปี
๒๕๑๑-๒๕๖๑

เว็บไซต์

หน้าแรก

กฎหมาย ▾

ดาวน์โหลด

๒๕๑๑-๒๕๖๑

ขออำนาจคุณความดีมีในโลก สบทุกงโศก ช่วยชีวิต ที่กำหลวง
เปี่ยมศรัทธา กราบหัวใจ ชาวไทยปวง ให้ลุล่วง ปฏิบัติการ งานพร้อมใจ...

ขอให้้องกับพัฒนา หมเปาแะไ้หทั้ง 13๐๒

๕๐ปี แพทยสภา

ตรวจสอบรายชื่อแพทย์
จากฐานข้อมูลแพทยสภา

แพทยสภา

Thai medical council

- ถือกำเนิดขึ้นจาก พ.ร.บ. วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2511
- ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 85 ตอนที่ 91 หน้า 690 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2511
- วันใช้บังคับของ พ.ร.บ. ฉบับนี้คือ วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตรงกับวันที่ **9 ตุลาคม 2511**
- แม้ว่าต่อมา พ.ร.บ. วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2511 จะถูกยกเลิกไปโดย พ.ร.บ. วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ก็ตาม
- ในมาตรา 45 ของ พ.ร.บ. วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2511 ให้คงเป็นแพทยสภา ตาม พ.ร.บ. วิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันด้วย

พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบ โรคศิลปะ พ.ศ.2542

- **การประกอบโรคศิลปะ** หมายความว่า การประกอบวิชาชีพที่กระทำหรือมุ่งหมายจะกระทำต่อมนุษย์ เกี่ยวกับการตรวจโรค การวินิจฉัยโรค การบำบัดโรค การป้องกันโรค กาส่งเสริมและการฟื้นฟูสุขภาพ การผดุงครรภ์ แต่ไม่รวมถึงการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ และ สาธารณสุขอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ

- กฎหมายฉบับนี้เป็นการประกอบวิชาชีพ
ในสาขาอื่น ๆ
 - การแพทย์แผนไทย
 - เวชกรรมไทย
 - เภสัชกรรมไทย
 - การผดุงครรภ์ไทย
 - การแพทย์แผนไทยประยุกต์
 - กายภาพบำบัด
 - เทคนิคการแพทย์

- หลังจากแยกวิชาชีวะเวชกรรมออกจากสาขาโรคศิลปะแล้ว
- ต่อมา มีการแยกวิชาชีวะอื่นๆ คือ
 - พ.ร.บ. วิชาชีวะพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ.2528 (แก้ไข พ.ศ.2540)
 - พ.ร.บ. วิชาชีวะเภสัชกรรม พ.ศ.2537
 - พ.ร.บ. วิชาชีวะทันตกรรม พ.ศ.2537

พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

- พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของ รัฐสภา ดังต่อไปนี้
- ให้ไว้ ณ วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2525 เป็นปีที่ 37 ในรัชกาลปัจจุบัน

- **มาตรา 1** พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2525”
- **มาตรา 2** พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ฉบับพิเศษ หน้า 1 เล่มที่ 99 ตอนที่ 111 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2525)
- **มาตรา 3** ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2511

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

- **มาตรา 4** ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพอเวชกรรม” หมายความว่า วิชาที่กระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการตรวจโรค การวินิจฉัยโรค การบำบัดโรค การป้องกันโรค การผดุงครรภ์ การปรับสายด้วยเลนส์สัมผัส การแทงเข็ม หรือการฝังเข็มเพื่อบำบัดโรค หรือเพื่อระงับความรู้สึกและหมายความรวมถึง การกระทำทางศัลยกรรม การใช้รังสี การฉีดยา หรือสสาร การสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าไปในร่างกาย ทั้งนี้เพื่อการคุมกำเนิด การเสริมสวย หรือการบำรุงร่างกายด้วย

“โรค” หมายความว่า ความเจ็บป่วย การบาดเจ็บ ความผิดปกติของร่างกายหรือจิตใจ และ หมายความว่ารวมถึงอาการที่เกิดจากภาวะดังกล่าวด้วย

“ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภา

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภา

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกแพทยสภา

“กรรมการ” หมายความว่า การแพทยสภา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแพทยสภา

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการแพทยสภา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

- **มาตรา 5** ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวดที่ 1

แพทยสภา (ม. 6-10)

หมวดที่ 2

สมาชิก (ม. 11-13)

หมวดที่ 3

คณะกรรมการแพทยสภา (ม. 14-22)

หมวด 4

การดำเนินการของคณะกรรมการ (ม. 23-25)

หมวด 5

**การควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
(ม. 26-44) 26 32-39**

หมวดที่ 1

แพทยสภา (มาตรา 6- 10)

- **มาตรา 6** ให้มีสภาขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า “แพทยสภา” มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
ให้แพทยสภาเป็น **นิติบุคคล**
- **มาตรา 7** แพทยสภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้
 - (1) ควบคุมการประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้ถูกต้องตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม
 - (2) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพในทางการแพทย์
 - (3) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก
 - (4) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการแพทย์และการสาธารณสุข
 - (5) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาการแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศ
 - (6) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย

- **มาตรา 8** แพทยสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - (1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
 - (2) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
 - (3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเวชกรรมของสถาบันต่าง ๆ
 - (4) รับรองหลักสูตรต่าง ๆ สำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมของสถาบันทางการแพทย์
 - (5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันทางการแพทย์ที่ทำการฝึกอบรมใน (4)
 - (6) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม

มาตรา 9 แพทยสภาอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(2) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(3) ผลประโยชน์จากการลงทุนและกิจกรรมอื่น

(4) ทรัพย์สินที่ได้จากการบริจาคและการช่วยเหลือ

- **มาตรา 10** ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งแพทยสภา มีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวดที่ 2

สมาชิก (มาตรา 11 – 13)

- **มาตรา 11** สมาชิกแพทยสภาได้แก่ผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้
 - (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
 - (2) มีความรู้ในวิชาชีพเวชกรรมโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ที่แพทยสภารับรอง
 - (3) ไม่เป็นผู้ประพฤตเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
 - (4) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
 - (5) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา

- **มาตรา 12** สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้
 - (1) ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขอหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม โดยปฏิบัติตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการนั้น
 - (2) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของแพทยสภา ส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของแพทยสภา คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า
 - (3) เลือก รับเลือก หรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ
 - (4) มีหน้าที่ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้

- **มาตรา 13** สมาชิกภาพของสมาชิกย่อม**สิ้นสุด**เมื่อ
 - (1) ตาย
 - (2) ลาออก
 - (3) คณะกรรมการให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา 11 (3) หรือ (4)
 - (4) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 11 (1) (2) หรือ (5)

หมวดที่ 3

คณะกรรมการแพทยสภา (มาตรา 14 – 22)

- **มาตรา 14** ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “**คณะกรรมการแพทยสภา**” ประกอบด้วย 1 ปลัดกระทรวงสาธารณสุข 2อธิบดีกรมการแพทย์ 3อธิบดีกรมอนามัย 4เจ้ากรมแพทย์ทหารบก 5เจ้ากรมแพทย์ทหารเรือ 6เจ้ากรมแพทย์ทหารอากาศ 7นายแพทย์ใหญ่กรมตำรวจ คณะบดีคณะแพทยศาสตร์ในมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (20) เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกอีกจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการโดยตำแหน่งในขณะเลือกตั้งแต่ละวาระ และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

- **มาตรา 15** ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการ โดยการเลือกตั้งประชุมกันเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่ง นายกแพทยสภา อุปนายกแพทยสภาคนหนึ่ง และอุปนายก แพทยสภาคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกแพทยสภาเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 17 เพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการหนึ่งคน และเลือกกรรมการ เพื่อดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ และเหรัญญิกอีกตำแหน่งละ หนึ่งคนทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมกรรมการ

นายกแพทยสภา อุปนายกแพทยสภาคนหนึ่ง และอุป นายกแพทยสภาคนที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของ กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง และเลขาธิการ รองเลขาธิการ และ เหรัญญิก ให้พ้นจากตำแหน่งตามนายกแพทยสภา

- **มาตรา 16** การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา 14 การเลือก กรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา 15 และการเลือก หรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา 20 ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับแพทยสภา

- **มาตรา 17** กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา 15 ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
 - (1) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
 - (2) เป็นผู้ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต
 - (3) เป็นผู้ไม่เคยถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย
- **มาตรา 18** กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ**สองปี**และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้
- **มาตรา 19** นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 15 วรรคสาม มาตรา 18 หรือมาตรา 20 วรรคสี่แล้ว กรรมการซึ่งได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 13 หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา 17

- **มาตรา 20** เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา 17 เป็นกรรมการภายใน**สามสิบวัน**นับแต่วันที่ตำแหน่ง กรรมการนั้นว่างลง
- ในกรณีตำแหน่งกรรมการดังกล่าวว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนโดยสมาชิกภายใน**เก้าสิบวัน**นับแต่วันที่จำนวนกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินกึ่งหนึ่ง
- ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้
- ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

■ **มาตรา 21** ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) บริหารกิจการแพทยสภาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในมาตรา 7

(2) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของแพทยสภา

(3) ออกข้อบังคับว่าด้วย

- (ก) การเป็นสมาชิก
- (ข) การกำหนดโรคตามมาตรา 11 (5)
- (ค) การกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้
- (ง) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา 16
- (จ) หลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียน และการออกใบอนุญาต แบบและประเภทใบอนุญาต
- (ฉ) หลักเกณฑ์การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม
- (ช) **การรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม**
- (ซ) การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (ฌ) การจัดตั้ง การดำเนินการ และการเลิกวิทยาลัยวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ
- (ญ) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามมาตรา ๒๘
- (ฎ) เรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของแพทยสภา หรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของแพทยสภาตามกฎหมายอื่น

- ภายใต้บังคับมาตรา 25 ข้อบังคับแพทยสภาที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- **มาตรา 22** นายกแพทยสภา อุปนายกแพทยสภา เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเหรัญญิก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) นายกแพทยสภามีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินกิจการของแพทยสภาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนแพทยสภาในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

นายกแพทยสภาอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เขาเห็นสมควรได้

(2) อุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่งเป็นผู้ช่วยนายกแพทยสภาในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกแพทยสภาตามที่นายกแพทยสภามอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกแพทยสภาเมื่อนายกแพทยสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(3) อุปนายกแพทยสภาคนที่สอง เป็นผู้ช่วยนายกแพทยสภาในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกแพทยสภาตามที่นายกแพทยสภามอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกแพทยสภา เมื่อทั้งนายกแพทยสภา และอุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(4) เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่แพทยสภาทุกระดับ

(ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของแพทยสภา

(ค) รับผิดชอบในการดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมและทะเบียนอื่น ๆ

(ง) ควบคุม ดูแลทรัพย์สินของแพทยสภา

(จ) เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(5) รองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยเลขาธิการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการเมื่อเลขาธิการไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(6) เภรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของแพทยสภา

หมวด 4

การดำเนินการของคณะกรรมการ (มาตรา 23 – 25)

- **มาตรา 23** การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม
มติของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 13 (3) มติของที่ประชุม ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ
การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม
- **มาตรา 24** สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุม และชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังแพทย์สภาในเรื่องใด ๆ ก็ได้

- **มาตรา 25** มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(1) การออกข้อบังคับ

(2) การกำหนดงบประมาณของแพทยสภา

(3) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 13 (3)

(4) การวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา 39

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การดำเนินการตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องอื่นใด หากคณะกรรมการเห็นสมควร อาจขอความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อนได้

ให้นายกแพทยสภาเสนอมติในเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ หรือในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรขอความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษต่อสภานายกพิเศษโดยมิชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด 5

การควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรม (มาตรา 26 – 44)

- **มาตรา 26** ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ว่าพร้อมที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้น แต่ในกรณีดังต่อไปนี้
 - (1) การประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่กระทำ**ต่อตนเอง**
 - (2) การช่วยเหลือเยียวยาผู้ป่วยตามศีลธรรมโดย**ไม่รับสินจ้าง** รางวัล แต่ การช่วยเหลือเยียวยาดังกล่าวต้องมิใช่เป็นการกระทำทางศัลยกรรม การใช้รังสี การฉีดยาหรือสสารใด ๆ เข้าไปในร่างกายของผู้ป่วย การแทงเข็มหรือการฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคหรือระงับความรู้สึก หรือการให้ยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณีแก่ผู้ป่วย**ภาพนิ่ง 37**

- **มาตรา 27** ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำว่า แพทย์ นายแพทย์ แพทย์หญิง หรือ นายแพทย์หญิง หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าว หรือใช้คำแสดงวุฒิการศึกษาทางแพทยศาสตร์ หรือใช้อักษรย่อของวุฒิดังกล่าวประกอบกับชื่อหรือนามสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใดที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ ภาพนิ่ง 37
- **มาตรา 28** ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขานั้น ๆ จากแพทยสภาหรือที่แพทยสภารับรองหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับแพทยสภา
- **มาตรา 29** การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม ให้เป็นไปตามข้อบังคับแพทยสภา
- **มาตรา 30** ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งแพทยสภา และมีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา
- **เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดขาดจากสมาชิกภาพ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง**

- **มาตรา 31** ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา
- **มาตรา 32** บุคคลผู้ได้รับความเสียหาย เพราะการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใด มี สิทธิกล่าวหา ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อแพทยสภา
 - บุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมว่าประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม โดยทำเรื่องยื่นต่อแพทยสภา
 - คณะกรรมการมีสิทธิกล่าวโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้มีพฤติการณ์ที่สมควรให้มีการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

- สิทธิการกล่าวหา และสิทธิการกล่าวโทษ สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรมดังกล่าว และรู้ตัวผู้ประพฤติผิด ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเวชกรรม
- การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้นไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

- **มาตรา 33** เมื่อแพทยสภาได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๒ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม โดยมีข้อชี้
- **มาตรา 34** คณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมประกอบด้วย ประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าคณะละ**สามคน** คณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา 33 แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

- **มาตรา 35** เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมแล้ว ให้**คณะกรรมการ**พิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าวแล้วมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้
 - (1) ให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม**หาข้อเท็จจริง**เพิ่มเติมเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา
 - (2) ให้**คณะอนุกรรมการสอบสวน**ทำการสอบสวนในกรณี que เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล
 - (3) ให้**ยกข้อกล่าวหา**หรือข้อกล่าวโทษในกรณี que เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้น**ไม่มีมูล**
- **มาตรา 36 คณะอนุกรรมการสอบสวน** ประกอบด้วย**ประธานคน****หนึ่ง** และอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งจากสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าคณะละ**สามคน** คณะอนุกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนสรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อ**วินิจฉัยชี้ขาด**

- **มาตรา 37** ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม และของคณะกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมและคณะกรรมการสอบสวน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การสืบสวนสอบสวน
- **มาตรา 38** ให้ **ประธานอนุกรรมการสอบสวน** แจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องทีกล่าวหาหรือกล่าวโทษ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ ไม่น้อยกว่า สิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

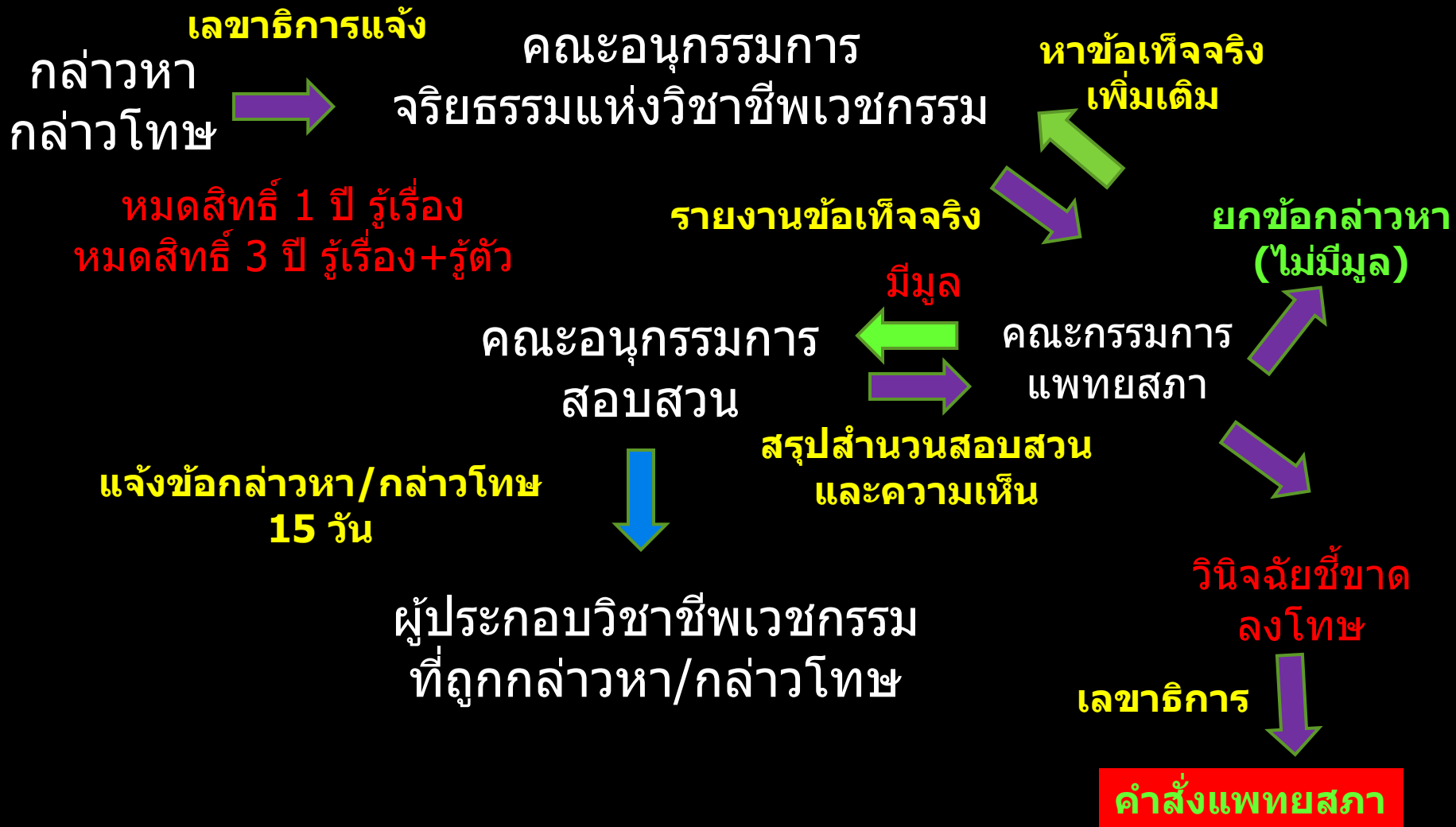
ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนจะขยายให้

- **มาตรา 39** เมื่อ**คณะกรรมการ**ได้รับสำนวนการสอบสวนและ
ความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการ
พิจารณาสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นดังกล่าว
- คณะกรรมการอาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน
เพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้
- คณะกรรมการมีอำนาจ**วินิจฉัยชี้ขาด**อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้
 - (1) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ
 - (2) ว่ากล่าวตักเตือน
 - (3) ภาคทัณฑ์
 - (4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
 - (5) เพิกถอนใบอนุญาต
- ภายใต้บังคับมาตรา 25 คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตาม
มาตรานี้ให้เป็นที่สุด และให้ทำเป็น**คำสั่งแพทยสภา**

- **มาตรา 40** ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งแพทยสภาตามมาตรา 39 ไปยังผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบ และให้บันทึกคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมด้วย
- **มาตรา 41** ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ถือว่ามิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่วันที่คณะกรรมการสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น
ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดถูกศาลพิพากษาลงโทษตามมาตรา 43 และคดีถึงที่สุดแล้ว ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
- **มาตรา 42** ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปี นับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

กระบวนการสืบสวน

- **มาตรา 43** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- **มาตรา 44** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 27 หรือมาตรา 28 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

- **มาตรา 45** ให้แพทยสภาซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2511 เป็นแพทยสภาตามพระราชบัญญัตินี้
ให้บรรดากิจการ ทรัพย์สิน หัก สิทธิและเงินงบประมาณของแพทยสภาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นของแพทยสภาตามพระราชบัญญัตินี้
- **มาตรา 46** ให้คณะกรรมการแพทยสภาซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า จะได้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัตินี้
การเลือกตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
- **มาตรา 47** ให้ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกของแพทยสภาอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นสมาชิกของแพทยสภาตามพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

- **มาตรา 48** ให้ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือเป็นผู้ได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือหนังสืออนุมัติแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ.2511 อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือหนังสืออนุมัติตามพระราชบัญญัตินี้
- **มาตรา 49** ให้บรรดาลูกจ้างของแพทยสภาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงเป็นลูกจ้างของแพทยสภาตามพระราชบัญญัตินี้
- **มาตรา 50** ในระหว่างที่แพทยสภายังมิได้ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำข้อบังคับแพทยสภาที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

- ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพอวบรวม พ.ศ.2511 คงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะมีกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมที่ออกตามความพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
- ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ค่าขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ฉบับละ 500 บาท

(2) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ฉบับละ 200 บาท

(3) ค่าหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพเวชกรรม

ฉบับละ 300 บาท

(4) ค่าใบแทนใบอนุญาต

ฉบับละ 100 บาท

หมายเหตุ

- **เหตุผล**ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมและคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนให้รัดกุมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

Thank you
for
your attention